

Op wandel, vader en zoon

-voor Wim de W. –

*lopen door het bos is lopen
langs de namen: speenkruid,
hondsdrif, trossen van ribes*

*kleinoden als postelein:
een groene handpalm met
een diamant erin, een oog van
Vermeer met een traantje
van zilver, zovele melkmeisjes
in dit ene besloten bos*

*je loopt als een koning, de bomen
spreiden hun vele mantels
voor je uit: groet minzaam,
nijg je hoofd naar de bescheiden
gezichten, benoem ze als
burgers van jouw ongenoemde land*

*lopen door het bos is thuiskomen
in de namen, samen op wandel,
vader en zoon en steeds is de zoon
een vader die ogen opent, oren
vult met ooit onthouden namen
en de neus met nieuwe geuren
uit roze fiolen in een tros*

*hoe oud je ook opstond in de
moeizame morgen, je wandelt
aan de hand van een vader
die aanwijst, de wereld benoemt
als in zijn eerste dagen*

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be